

АВАНГАРДА

ЛИСТ МЛАДИХ ГИМНАЗИЈЕ У ЂУПРИЈИ

ДЕЦЕМБАР 1995.

**ПОШТОВАНИ ГИМНАЗИЈАЛЦИ И УВАЖЕНИ ПРОФЕСОРИ,
БУДУЋА И САДАШЊА КУЛТУРНА И ИНТЕЛЕКТУАЛНА
ЕЛИТО НАШЕГ ГРАДА**

Пред вама је први број *АВАНГАРДЕ*. Шта је *АВАНГАРДА*? Она је пре свега **одраз тежњи и идеала** једне нове генерације, која се по свему судећи задесила на овом месту и у овом времену, када се њена природа мало схвата и не може да напредује, али и **одраз борби** за своја права.

Многи од вас не знају значење речи авангарда. Да не бисмо лутали у објашњењу, послужили смо се Вујаклијиним Лексиконом страних речи и израза: авангарда (фр. *avant-garde*, *avant* напред, *garde* стража) 1. вој. претходница, извидница; први борбени ред једне војске; 2. оно што крчи пут, што предњачи некој идеји, покрету и сл.

Нека зато и овај лист буде претходница, извидница и први борбени ред у свим следећим "ратовима" гимназијалаца и неко ко ће пропагирати нове идеје.

Да се ова уводна реч до краја не би претворила у манифест политичког призвука, јер је то последња ствар коју желимо, додаћу само, злих језика ради, да ће сваки од наредних бројева, као и овај, бавећи се неким стварима са призвуком ироније и хумора, радити то из безазлених побуда најхуманије врсте и тежњи да ове, колико - толико, суморне школске дане разведри и улепша.

САДРЖАЈ

ДИРЕКТОР СПРЕМАН НА САРАДЊУ	страна 3
ПРАВИЛА, ПРАВИЛА, У ЦРНО НАС ЗАВИЛА	страна 5
50 ГОДИНА ОД ОСЛОБОЂЕЊА ЋУПРИЈЕ	страна 6
ПРОГРАМ ПРОСЛАВЕ 13. ОКТОБРА	страна 6
ТУРНИР У КОШАРЦИ 95.	страна 7
ЕКСКУРЗИЈА МАТУРАНАТА ШКОЛСКЕ 1995/96 ГОДИНЕ .	страна 8
ЈЕСЕЊИ КРОС	страна 9
МИР, ЉУБАВ, ЕМПАТИЈА	страна 10
ТОП ЛИСТА	страна 11
О МОДИ	страна 11
ГИМНАЗИЈСКЕ НОВОСТИ	страна 12

Редакција АВАНГАРДЕ

Уредник - *Александра Мијајловић*

Илустратор - *Александар Вујновић*

Новинари - *Ивана Марић, Ивана Појовић, Слађана Михајловић,*

Маја Павловић, Маја Милошевић, Тамара Пухалић,

Зорана Јурињак

ДИРЕКТОР СПРЕМАН НА САРАДЊУ

Рођен је 01.10.1961. године у Ђурији. Основну школу Ђура Јакишић завршава 1976. године, када уписује и Гимназију Поморавски хероји у Ђурији. Мајурира 1980. године и уписује ПМФ у Крагујевцу. После неколико месеци рада у Гимназији, прелази и ради у Медицинској школи у Ђурији. Силални професор математике у овој школи постаје од септембра 1987. па до јула 1993. године.

Решен је Министарства просвете од 10.06.1993. године, професор Цвијековић Владан постаје директор Гимназије у Ђурији.

*** На питање о виђењу функције коју обавља, одговара :**

- Моје основно виђење функције директора се састоји у следећем: бити ефикасан по свим питањима и доследан у спровођењу одлука. Бити директор Гимназије и то у Ђурији, коју сам и сам похађао, обавезује из више разлога, али два су основна: да се остваре идеје и жеље које сам имао као матурант у школи и поставити себе у крајње коректан однос у релацији родитељ - ученик - професор.

*** Жеље, прохтеви, рецимо и могућности младих који пролазе кроз ову установу су ствари подложне променама, а разлике и на осталим пољима пре више од 10 година и данас су очигледне.**

- Тада је дисциплина у Гимназији била доста поштрена, јака, али не узевши то у обзир, било је других ствари које нису функционисале као што сада функционишу: кућни ред школе није био правилно дефинисан, школски разглас био је у рукама

двојице људи, проблема у вези са умножавањем текстова, превода и сличног било је на претек, а организације турнира и екскурзија лоше. Када те проблеме сада упоредимо са сличним проблемима из школске 1995/96. године, они изгледају просто несхватљиво.

*** Када сте већ поменули кућни ред, мислим да би требало додати неколико детаља и о овом документу, који је мање - више примљен доста скептично.**

- Овај кућни ред није ништа ново. Направљен је на основу кућног реда Гимназија у Параћину и Јагодини и иако није оригиналан и савршен, сматрам да ће сам себе изменити, а време ће показати да ли је и колико добар.

*** Многи су приметили да је последњих година доста пажње придавано улози самих гимназијалаца у многим пројектима као и то да је жеља једног броја професора, млађих рецимо, да се Гимназија као школа врати ученицима, тј. да тежимо времену када би ученици управљали библиотеком, аудио - визуелним средствима, стварали нове клубове и секције, а било је и помена и о формирању властите рок групе. Једна од идеја у којој је наша индивидуалност и креативност требало да дође до пуног изражаја, није остварена, односно све замисли су, како се обично каже, остале да живе само на папиру. Реч је о задрузи.**

- Задруга је пре свега једна мала организација која би требало да привређује. За њено, условно речено, оживљавање поред мене, задужени су и неки други људи: управа школе, професор

координатор и основни фактор - ученици. Разговор са њима још није завршен и по оснивању школске заједнице, то ће бити прва тачка дневног реда. Оно што сигурно могу тренутно да кажем, јесте да се појавило неколико спонзора који би целу акцију потпомогли с материјалне стране.

*** Протеклих година су матура и матуранти били права главобоља, не само наше, већ и осталих средњих школа у Србији.**

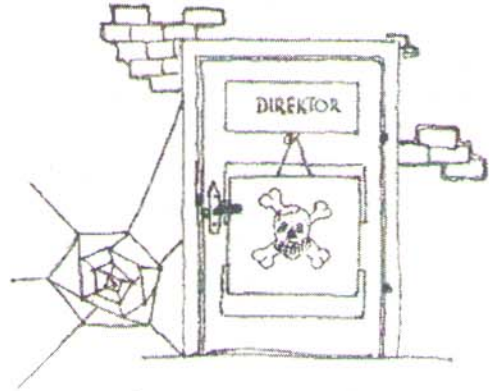
- Ти проблеми су највише погодили ученике, родитеље, професоре и на крају Министарство. Надајмо се да ће ова година протећи много мирније и безболније, а да се Министарство потрудило да до сличних ситуација не дође опет, говори и чињеница да су овог пута предузели све мере предострожности и у потпуности информисали садашње ученике првог разреда о новој матури.

*** Сигурна сам да многе интересују и нешто необавезније теме, као што је екскурзија.**

- Ту су ствари јасне. Екскурзије ће бити одржане у време пролећног распуста или чак и који дан раније и то: трећа година иде у Будимпешту, друга на Палић, а прва у Кладово. Сви који су у основној школи били на некој од наведених релација, могу на интерно - разредним договорима променити релације и захтев доставити разредном већу.

*** Реците нам на крају чиме сте задовољни, а чиме не.**

- Задовољан сам ентузијазмом појединих ученика и оном вољом које некадашње генерације нису имале, као и радом рецитаторске, литерарне, хорске, математичке

секције и разгласом, а и спортским активностима. Незадовољан сам на првом месту односом ученика према школској имовини, школи, а највише према професорима. Зато ћу се трудити да извесним мерама наведене проблеме решим.

*** Да ли имате нешто да додате?**

- Рекао бих само још једно. Спреман сам на сарадњу са ученицима и за спровођење свих прогресивних идеја које утичу на популаризацију школе и стварају здраву радну атмосферу.

Александра Мијајловић

ПРАВИЛА, ПРАВИЛА У ЦРНО НАС ЗАВИЛА ...

Средином октобра ступио је на снагу нови Кућни ред Гимназије. Једној огромној већини ученика није по вољи што је донет са закашњењем. Требало је да се исти изгласа пре првог септембра - јер када се крене у нову школску годину требало би да се крене са новим правилима и дужностима. Али, ако касне плате и пензије, може и Кућни ред Гимназије.

У новом правилнику интересантне су цене оштећеног школског инвентара. Поставља се питање, међутим, колика је цена ако се *случајно* или намерно повреди професор или професорка. Сигурно је да ће цена бити дупла ако се којим случајем повреди директор.

Велики бунт изазвала је ставка *уско, крајко, поцејано* - не облачити ни под разно, посебно код женског света и друштвеног слоја дизелаши. Ученици су дошли до закључка да се ово изгласало због сукоба генерација. Професори и они надлежни сеprotиве овој врсти облачења јер не прате моду. Замислите само професоре математике (нпр.) како одлазе на час у рокеркама и поцепаним 501. Али, Боже мој, можда ће једног дана и бити тако. Огорчење је изазвало и то што се забранио одлазак за време часа у "Њам - Њам", који је на нашу радост или жалост прошле године отворен. И сад, када ученик побегне, он не може код тетке Милке на крофну и шољу кафе, иако је близу, а и тетка Милки, с друге стране, не прави промет. За неоправдани, мање - више. Ионако ће покушати да га оправда оном старом: "Ишао сам, професорка, да вадим крв."

Жваке и семенке. "Зашто да се не жваћу и грицкају?", питају се ученици. Када је досадно, кад не знамо шта ћемо са собом, ми купимо жваку или семенке и тако се забављамо. Примећује се да ово и није неки вид забаве, али, шта је ту је! Пошто су то строго забранили, предлажемо да се једу клупе и грицкају књиге. Укус није лош, па ко воли нека изволи!

Колико ће се ко придржавати овог закона остаје да се види, али вам авангардисти препоручују да се бар у почетку, колико толико придржавате нових правила. Временом ће се у закону појавити нека рупа, али до њеног проналаска може проћи много, много времена.

Трша

ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ОД ОСЛОБОЂЕЊА ЂУПРИЈЕ

Ђуприја - град који је био и остао изложен сукобима и најездама светских сила. Почев од татарских хорди, Хуна, Авара, Мађара, Османлија, па до Германа. Тако је она, ваљда је то јединствен случај у историји наших градова, доживела двадесет пута промену господара. Међутим, надајмо се и последњи, господари града на Морави били су Немци.

Други светски рат био је на помолу. После 27. марта свима је било јасно да је рат неизбежан и да ће Хитлер напасти Југославију. И Ђуприја се нашла међу поробљеним градовима.

У низу расписа и наређења, првог априла Гимназији у Ђуприји стигао је распис о престанку рада. Одмах по распуштању наставе, у школи је смештена болница. Рат је трајао дуго а у Ђуприји се стварају одреди и страже.

Међутим, и поред свирепих стрељања и терора којег је спроводио окупатор, слобода је била на домаку и за њу је било потребно поднети још жртава.

Почетком октобра 1944. године, Руси су се већ приближили нашем граду. 12. октобра борба је трајала читаву ноћ, а руска артиљерија се борила са последњим остацима непријатељских снага. У петак, 13. октобра у 5 часова ујутру, снажном експлозијом Немци руше пешачки мост на Морави, а захваљујући непознатом Ђупричанину, који је пресекао кабл за паљење мине у последњем тренутку, железнички остаје сачуван. Ђуприја је славила.

Сваке године 13. октобра сећамо се датих живота за нашу светлију и слободну будућност.

Слађана Михајловић

ПРОГРАМ ПРОСЛАВЕ 13. ОКТОБРА

Као и протеклих година и ове године прослављен је дан ослобођења Ђуприје богатим и занимљивим програмом који је почео у недељу 8. 10. 1995. године гостовањем Народног позоришта из Ужица и Театра Ресаве са представом Деспот Стефан.

Два дана касније, одржане су традиционалне уличне трке. После уобичајених трка основаца и ветерана, на ред је дошла најзбудљивија трка сениора. Наш атлетичар Дејан Пајкић већ неколико година за редом стиже први на циљ. Међутим, трка

која је била најатрактивнија јесте она коју су трчали девојчице и дечаци до три године.

Истог дана одржан је књижевно вече Књижевног клуба Душан Матић.

У петак 13. 10.1995. године одражана је Свечана седница Скупштине општине Ђуприја. У уметничком делу програма учествовао је хор и ученици наше школе. Исте вечери гости из Новог Сада, ансамбл Соња Маринковић, одржали су богат програм. Задњи дан прославе био је у спортском духу.

Организација прославе била је јако добра. БРАВО !!!

Трша

ТУРНИР У КОШАРЦИ '95.

Како која година пролази, тако је турнир у кошарци све интересантнији и популарнији. Да ли ће постати део нове традиције и нови имиџ школе, то ће време показати, али чињеница је да су ученици много више заинтересовани за кошарку, него за било који други спорт. Иако сви знају, да је наша школа позната по пролећним турнирима у фудбалу, како се они из године у годину све лошије организују, изгледа да ће кошарка постати супериорнији спорт.

Што се тиче овогодишњег турнира, организатор је било одељење 2/1. Њихова дужност била је да сакупе екипе и новац и среде терен. Било је ту још пар ситница, али је све урађено коректно. Терен је срећен два дана пре турнира, а рад је овековечен и обележен потписима. Момцима из 2/1, који су се показали као добри организатори, упућујемо похвалу.

Квалификације су почеле 16.10. Учествовање је пријавило осам екипа, које су формиране по одељењима, а пошто су неке у мањку са мушким светом, биле су омогућене "позајмице" играча из других одељења. Тако су формиране екипе 3/3,4 и 4/2,4. У супротности са свим овим, одељење 2/1 је у вишку мушког персонала направило две екипе. Сусрете тимова одредио је жреб. Екипе су биле јаке и скоро равноправне, али се очекивало да ће се ученици четврте године наћи у финалу, што се и десило. У финалу су се састале екипе 4/1 и 4/2,4. Од самог почетка тимови су показивали пуно играчког духа

Завршница је ипак била најузбудљивија и момци из 4/2,4 потукли су прошлогодишњег победника резултатом 50 : 45. Победницима је приређен пријем у "4" - ци која је била главни и једини спонзор турнира.

Што се тиче судија, оне су обележиле овај турнир својим лошим суђењем и пристрасношћу. За најбољег стрелца проглашен је Васић Марко који је дао 17,75 кошева по утакмици. Дејан Јанковић, 4/4, изабран је за фер-плеј играча, док је антонимну титулу понео Марјан Ранђеловић, 4/1, изазивач инцидента на финалној утакмици.

Све у свему, женска популација школе могла је две недеље да ужива у мушком персоналу, а нови имиџ школе, изгледа, почиње да се гради.

Трша

ЕКСКУРЗИЈА МАТУРАНАТА ШКОЛСКЕ 1995/96 ГОДИНЕ

Како време лети! Већ је новембар, а ми као да смо још у аутобусу, играмо карте и слушамо музику, да време брже прође. Дуг је пут до Атине! Никако да се отрезнимо да професор пита физику, да треба устав да се учи, а и биологија. Неки се још поштено нису ни наспавали од лудовања по дискотекама и холовима хотела. Не знам како још да вам дочарам то шестодневно "путештвије" овогодишњих матураната. Тешко је описати.

Био је понедељак, 2. 10. 1995. Договорено је да се до 16 сати сви скупимо испред СЦ "АДА". Мирис кифлица допирао је из скоро сваке торбе (за не дај Боже). Никад се не зна! Сви смо билио на броју, а имали смо и ускока. Елем, и то смо успешно решили и, уз благослов директора школе, кренули пут Атине.

Пут је био пријатан, аутобус београдски, двоспратни - СЕТРА и заједно са посадом било нас је осамдесетак. Горе су дежурни професори (и возачи) били професорка Надица и Живка, контролор професор Митровић, док су доле биле професорке Добрила и Анђелка и професор Иноћентије.

У Грчкој је било знатно топлије него код нас, када смо полазили. Како смо у Атину улазили око 30 минута, на први поглед нам се није нимало свидела: блокови, грађевине, свуда бетон и стене - нимало зеленила! Али, не можеш у животу имати и јаре и паре - и море и ливаде. Много би им било!

Хотеле смо, уз помоћ водича, одмах нашли. Собе су биле задовољавајуће, а једно смо сазнали тек при крају боравка : кључеви су били универзални и са једним смо могли сваку собу да откључамо.

Након малог предах пошли смо у разгледање града. Посетили смо Акропољ и чули доста занимљивих ствари о историји Грчке. Право је чудо како је већина грађевина, након толико векова, у добром стању! Тога код нас никад не би било, те зато вреди видети једну историју.

Предвече смо се вратили у хотеле, неки су и изашли, а неки су уз Цецу и остале естрадне личности остали у ходницима и провели вече.

Среда - дан одмора и шопинга у Атени. Тог поподнева обишли смо и музеј, након чега смо наставили бесциљно лутање градом. Некима и није баш било бесциљно - вратили су се са по којом бициклом, а како је половина ученика купила исте дуксерице (на распродаји, наравно), лако смо се распознавали по Атени. Вече смо провели испред Парламента, гледајући смену страже. Успут смо срели и Кустурицу. Позвао нас је на пиће, али ми смо стварно журили (шала мала).

Ново јутро донело је ново путовање. У плану су били разгледање Микене и Епидуруса. Све заједно (са путем) трајало је више од 8 часова. Опроштајно вече у Атени, провели смо прилично весело, неки су били и пијани и ново јутро дошло је брзо.

Петак и нова маршрута - Метеори. Сви смо спавали, те нас ни Цецина "Фатална љубав" није могла раздрмати. Пут је био, условно речено, подношљив. "Мало" кривудава, а провалијама не видиш крај. Без ограда, без стајања. Све у свему, стигосмо живи и здрави. А горе... горе је стварно дивно. Свака част онима који су подизали манастире и ћелије на таквим местима.

У вечерњим сатима били смо већ у Неи Пори, малом летовалишту крај Платамона. У дискотеци, прво у грчком, затим и у техно ритму испразнили смо батерије и јутро дочекали, углавном, будни. На реду је био Солун. До Солуна смо "ударили спавањац", а тамо ...

Од попа уши! Свега по мало! Кад смо се вратили из куповине, нисмо имали где да седнемо. Торбе изнад и испод нас, кесе, флаше и остали пратећи реквизити, и неизбежна бицикла (тек да се нађе). А куповало се свашта: ципеле, јакне, патике, тренерке, дуксеви, шерпе, лонци и поклопци, бела техника, лустери и још много тога. Обишли смо и Зејтинлик, српско гробље, и око 16 сати, у суботу 7. 10. пошли пут Ћуприје.

Зауоставили смо се још код два free - shop-а, чисто да потрошимо све паре и задовољни прешли маке-

ЈЕСЕЊИ КРОС

Дана 06.10.1995. године на Ади је одржан јесењи крос. Иако је време било сунчано и топло, а видљивост нормална, многи гимназијалци су се изгубили на путу од школе до крос - стазе, на којој се за то време одиграла права драма. Амбициозни и максимално припремљени такми-

донску границу. Е, онда долази најцрњи део: чекање и наши дивни цариници. Девојке са доњег спрата биле су нашминкане и дотеране само за царинике, али жртвовање свих није успело. Прошли смо ко боси по трњу. Другови Параћинци (који су такође били на екскурзији) правили су нам друштво и цупкали од хладноће ни на чијој земљи. Који је то само осећај!

Јутро, недељно, разбудило нас је и убрзо смо се нашли у Ћуприји. Неке од нас су чекали, неке не, углавном, вратили смо се са по једном или две торбе више него што смо понели. То вам је оно: даш два - добијеш три.

И тако смо целу недељу преспавали. И то не само ту, него и следећу, и ону тамо, а чини ми се, да се неки још нису ни пробудили. Још увек се вадимо на екскурзију. А Ћуприја је пуна грчких ципела, возимо бицикле из Грчке, палимо њихове лустере и лампе.

Сада остаје на вама млађима, само да чекате, будете стрпљиви, и за коју годину одете на екскурзију као матуранти и донесете са собом пуно лепих и незаборавних успомена.

Ивана Марић

чари су просто гутали задате деонице и утрчавали у циљ попут Снежане Пајкић. Како је било пуно гужве у завршници, фото - финиши су радили своје.

Тако су гимназијалци и овог пута доказали своју свестраност и спортски дух и били задовољни собом. Ако ни због чега другог, оно бар због тога што су им часови били скраћени.

Драги перспективни интелектуалци **underground** усмерења

У овој рубрици моћи ћете да се упознате са легендама и звездама **underground** сцене (rock, grunge, alternative). Биће истакнуте домаћа, светска и шунд листа по избору музичког уредника.

Као што назив вољеног нам листа каже, ово је један од начина пласирања и популаризације добре музике, те компромитовања сваког кича. У циљу постизања бољих резултата, за сада препоручујем проучавање јоге и конзумирање чаја од јасмина.

Маја Павловић

МИР, ЉУБАВ, ЕМПАТИЈА

Абердин, држава Вашингтон, за америчке појмове јако мали град. Налази се 170 км југозападно од Сиетла, а још даље од најближег аутопута. У овај град ретко кад било ко уђе, а још ређе изађе. У брошури коју је издао комитет града, као главне туристичке занимљивости наведени су: куглање, салони за видео игре и такмичења у баратању моторном тестером. Једине биљке које људи тамо узгајају су марихуана и психоделичне печурке, чијом продајом успевају да покрију трошкове живота.

У оваквом окружењу рођен је Kurt Donald Cobain, 20. 02. 1967. године. Од малих ногу интересовала га је музика - са 7 година слушао је Битлсе, Манкисе, тетка га је учила да свира гитару, а мало затим је добио велики бас бубањ. Имао је дара за цртање. Како сам каже, био је веома срећно дете: "стално сам вриштао и певао, нисам знао да престанем. Понекад би ме друга деца претукла, јер сам био јако узбуђен док сам се играо, а игру сам схватао врло озбиљно. Био сам стварно срећан."

Као средњошколац, дружио се са типовима који су носили

натапирану косу и kiss мајице, и полако постајао stoner kid. Matt Lukin, басиста Melvins-a га упознаје са grunge музиком. Оснива свима нам знану и вољену групу NIRVANA која успешно функционише - али не за дуго. Kurt је боловао од хиперактивности: "био сам у потпуно неуротичном стању, а још више ме је излуђивало то што нико није могао ни да замисли како је мени када осећам бол константно 24 сата дневно. Мрзео сам своје тело јер је било комплетно упропаштено. Онда сам одлучио да, ако већ морам да умрем, да ће то бити од нечега што сам себи чиним, а не због проклетог проблема у стомаку за који не постоји нормалан лек, и одлучио сам да једноставно претерам са хероином до екстрема. Хероин је био једини начин да се спасем, да себи не бих просвирао метак кроз главу!" Његова жена, Courtney Love, му је редовно набављала траву, упознавала дилере и водила Kurta код њих. Касније, 18. 08. 1992. родила се њихова ћерка Frances Bean Cobain, која им је због немарности одмах одузета од стране власти.

... крај првог дела ...

ДОМАЋА СЦЕНА

1. ДЛМ - Хиџијена
2. Оружјем противу
отмичара - Пишица
3. КЗУ - Асфалт
4. Кристали - Сунце
5. Darkwood dub - Усамљени
хашишар
6. Плејбој - Знај
7. Love hunters - Камиказе
8. Atheist rap - О.Р.А.
9. Боје - Када ђамејџи
сџирага
10. ЕКВ - Пар година за
нас

СВЕТСКА СЦЕНА

1. The Cranberries - Ode
to my family
2. Nirvana - Something in
the way
3. Faith no more - Take this
bottle
4. Green day - Basket case
5. Stone roses - I wanna be
adored
6. Perl jam - Jeremy
7. Stone temple pilots -
Creep
8. Beck - Loser
9. Oasis - Slide away
10. Crach test dummies -
Mmm mmm mmm

ШУНД ЛИСТА

1. Јами - Шибица
2. Гала - Злајина рибица
3. Дајана - Бобане,
Бобане
4. Снежана Бабић -
Даворике дајке
5. Буба Мирановић -
Зажмури
6. Слађана Ристић -
Мафијаш
7. Вики - Не зови ме
женом
8. Радиша Урошевић -
Да је вредело
9. Вукица Веловић -
Сузама, сузама
10. Ивана Олујић Олуја
-Пусти ме (да ду-
нем!)

О МОДИ

Чак и они који се заклинју да нимало не воде рачуна о ономе шта облаче, оног тренутка када завире у свој ормар, воде рачуна о облачењу.

Временом је мода постала једна од индустријских грана. Неки су је употребљавали са циљем да на њој зарађују, а неки да би показали своје могућности и способности, тако да су оне ствари које су некада биле обичне крпице наших бака, данас уз малу преправку постале прави модни хит.

Један од познатих светских креатора испричао је следећу анегдоту о материјалу за његову нову хаљину. Када је отишао у један град, где га ни-

су препознали, тражио је зелену тканину, али му је продавац рекао да је у моди наранџасто. Када је ушао у другу продавницу, затражио је наранџасту тканину, али је продавац одговорио да је у моди плаво. Креатор је купио обе тканине и изјавио: "Тек сад схватам шта је мода!" Ипак, када се размишља о моди, као о предмету оних којима је она опсесија, треба напоменути да су ове јесени у моди широке ногавице и шорцеви. Мода се стално мења и то два пута годишње: у пролеће и у јесен. А шта се заправо мења? Све: боја, тканина, облик. А мода је један од точкова на колима

живота.

Да би је схватили и она вас, морате се придржавати неких правила која су се током времена мењала. Тако су жене у Паризу тридесетих година просто гладовале да би им хаљине са спуштеним струком добро пристајале. Сада је све много другачије. Жена себи допушта потпуну слободу стила.

Зато, када отворите свој ормар, мислећи да вам је свеједно шта ћете обући, сетите се да је она ипак део вашег живота.

Зока и Тина

ГИМНАЗИЈСКЕ НОВОСТИ

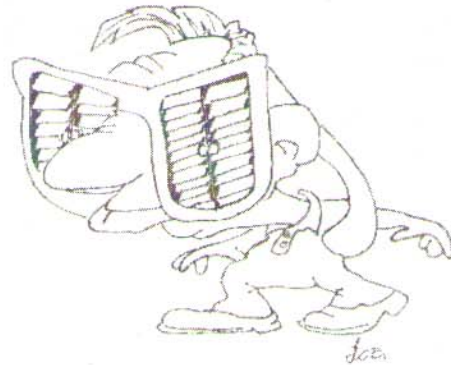
** Од увођења новог Кућног реда прошло је отприлике месец дана па не чуди чињеница да су се рупе (о којима је говорила Трша) већ појавиле. Наши оштроумни и заједљиви гимназијалци већ су запазили да у напред поменутом документу нису сва места наведена као строго забрањене зоне за пушаче. Како се учioniце, ходници и библиотека нигде не помињу у седмој ставци овог правилника, да ли то значи да су се она подразумевала или да ће овај документ доживети неке измене? До тада: ко воли нек изволи! Ако сме.

** Одељење 3/4 је у понедељак 23. 10. 1995. год. за добробит ове школе дало пример лошег понашања ученика, тиме што је колективно напустило трећи час и отишло у бивши кафић "LIBERO", где су се својевремено растурали наркотици и опојна средства.

Како власти вољене нам школе нису успеле да схвате да је ово био безазлени манифест ученика добре воље "како се не треба понашати по новом Владином законику", одељење 3/4 не само да није добило извесно жељену (новчану) сатисфакцију за преживљене трауме због неприсутвовања часу логике и за уложени труд да се лоше влада, већ је јавно осрамоћено и извргнуто руглу. Одељење 3/4 је изјавило да се искрено нада да ће праве вредности у најскорије време испливати на површину. (А сви знамо шта плива по површини).

** Како јавља ТАНГИМ (тајна агенција наше гимназије) цена ваздуха у ходнику, која, иако није наведена у ценовнику кућног реда, ипак постоји, и пре или касније биће истакнута, ових дана нагло пада. Разлог се наслућује. Пошто савесни дежурни професори своју дужност обављају беспрекорно и са мање или више силе успевају да ученике задрже у учioniцама, понуда ваздуха на тржишту много је већа него потражња, па се вртоглав пад цене и даље очекује. Како ова чињеница указује на колапс економског система Гимназије, који ће бити неизбежан настави ли се оваква ситуација, потрошачи ваздуха апелују на компетентни персонал да свој режим мало ублаже. За почетак би било

довољно да истакну цене ваздуха у ходнику, па шта кошта нек кошта - платићемо!

** Иако наша школа до сада није показивала знатније интересовање за бокс и организацију отвореног турнира у боксу, неки нови клинци или боље речено клинке из прве године, сматрале су да треба да преузму иницијативу на овом пољу и веома оригиналним поступком скренуле пажњу на себе. Наиме, С. М. (која је своје борилачке вештине и спортски дух показивала још у ОШ, али, на њену, а рецимо и жалост једног дела како мушког тако и женског света, није наишла на разумевање) покушала је да своју другарицу Д. С. убеди песницама како су неки њени ставови исправнији и бољи. Пошто убеђивање није ишло баш глатко, присутни су могли пропратити један веома узбудљив бокс меч. Иако чупање, гурање, вриштање и остали мање - више неважни детаљи нису до сада забележени на профи сусретима, догађај је оцењен као веома успели спортски хепенинг. Због пристрасности посматрача нисмо сазнали ко је био победник, али се надамо да ће дотичне храбре боксерке истрајати у својој тежњи да уведу овај мирољубиви и хумани спорт у наше средње школе и започну традицију нових генерација.

КРАЈ